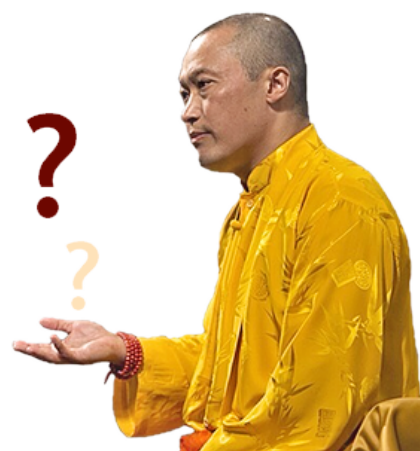

Shitstorm i Shambhala International

Det 'oplyste' samfund var præget af sex skandaler og fortællinger i årtier og problemerne er endnu ikke løst på grund af middelalderlig tankegang og en konge uden land, som klynger sig til tronen.

Ledelsen har nedlagt sig selv (2019) efter lang tids tøven, og Sakyong Mipham er fyret fra Naropa Universitetet og træder midlertidigt tilbage som leder af Shambhala International, mens en advokat undersøgelse har foregået om sex krænkelser og magt misbrug i organisationen. Et privat initiativ 'Project Sunshine' har afsløret de erotiske krænkelser og magt misbrug. Men fyrsten vil ikke opgive tronen på trods af hans dårlige opførsel. Medlemmerne strømmer væk og de finansielle problemer hober sig op.

Billedet viser Sakyong Mipham Rinpotje.
Fotograf ukendt.

Trunpā Rinpotje var kendt for sine mange kvindelige elskere, der omgav ham ved utallige lejligheder. I 1960'erne havde han såmænd også et forhold til en nonne, da han selv var fuldt ordineret munk. Det fik ham dog ikke til at indrømme noget offentligt, og han opgav heller ikke sine munke-løfter ved den lejlighed. Men han fik en søn (se billedet) i 1962.

Sønnen fik navnet Øsel Rangdröl Mukpo, men fik siden et nyt navn: Jampal Trinley Dradül. I dag kendes han ved sin titel Sakyong (betyder: fyrste) og navnet Mipham som leder af Shambhala International. Han skulle angiveligt være en Tulku af den berømte Mipham Rinpotje, i følge Nyingma Tulku'en Penor Rinpotje, som forestod udnævnelsen og satte ham på en høj trone i 1995.

(Ligesom Karmapa Thaye Dordje's far, som er en Tulku efter den anden Mipham Rinpotje, som var en prins fra kongeriget Derge i Kham. Den første Mipham Rinpotje udstrålede i flere inkarnations linjer efter sin død. Øsel Mukpo tilhører en anden gren af inkarnationer end Karmapa's far. At der er flere tulku'er af den samme Lama er ikke så usædvanligt i den tibetanske kultur kred. Det gælder dog ikke Karmapa institutionen. Her plejer der kun at være én tulku ad gangen - i hvert fald officielt.)

Sakyong Mipham Rinpotje blev dog ikke direkte leder af Shambhala International efter sin fars død. Først var der Trungpa's regent Tenzin Øsel (Thomas Rich) som også lavede sex skandale, fordi han spredte AIDS blandt sine mange homo elskere, før han selv blev slået ihjel af sygdommen i 1990. Det var en gigantisk skandale i firserne og halvfemserne, som rystede Trungpa Rinpotje's organisationer. Det handlede ikke om sex, men om ansvarlighed og død, for Tenzin Øsel's elskere døde jo også. Det kan undre, at organisationerne kunne overleve denne skandale. Det var vist også kun med nød og næppe.

(Læs om det i artiklen: *Encountering the Shadow in Buddhist America*, om Trungpa Rinpotjes skandaløse død og hans regents ansvarsløse ledelse, liv og død; en artikel fra *Common Boundary Magazine*, 1990 May/June af Katy Butler: https://info-buddhism.com/Encountering_the_Shadow_in_Buddhist_America_Katy-Butler.html – dette link er tilføjet juni 2021.)

De blev efterfølgende organiseret som Shambhala International og fik Øsel Mukpo som leder med titlen Sakyong. Denne tibetanske fyrste titel blev indført i systemet af Trungpa Rinpotje, som syens at have haft en fascination for klasse samfund og adels titler, som fandt anvendelse ved opbygningen af Shambhala trænings programmet, som sigter på at frembringe 'krigere' eller 'helte' og ikke så meget munke eller nonner. Angivelig opretholder Sakyong Mipham en Shambhala transmission fra sin far, som imidlertid synes selv at have oprettet denne transmission, som derfor ikke direkte kan siges at stamme fra det legendariske kongerige Shambhala, men blot har hentet sin inspiration herfra om et 'oplyst' kongerige.

Sådan at opfinde sin egen lære er ellers ikke almindeligt blandt de buddhistiske mestre. (Trungpa Rinpotje påstod en transmission fra den legendariske 'Ling Gesar' en sagn konge fra Tibets Oldtid, men Gesar er ikke en historisk person. Så Trungpa Rinpotje bringer lidt forvirring i begreberne, for den slags 'terma' transmissioner stammer ellers fra historiske mennesker.)

Med Sakyong Mipham som leder har organisationen stabiliseret sig, men rystes nu igen igen af en ny sex skandale. Sakyong Mipham er gift og har tre døtre. Ikke desto mindre har han tilsyneladende ikke kunnet lade andre kvinder være i fred, når han blev fuld. Han har undskyldt sig offentligt og udsendt et brev om sagen den 25. juni i et forsøg på at foregribe begivenhederne. Den 28. juni blev 'Project Sunshine, phase 2' bragt til offentlighedens kundskab, hvorved anklagerne mod Sakyong Mipham blev kendt vidt og bredt (læs længere fremme om Project Sunshine). Shambhala International's officielle ledelse, Kalapa Council, har derpå udsendt nu i alt tre breve i den anledning. (Kalapa Council har sværget en lydigheds ed til 'Sakyong arvefølgen.' Meget middelalderligt. På alle måder beholder Sakyong Mipham al autoritet indenfor Shambhala International.)

Alle trækker sig tilbage fra ledelsen

Det har medført, at Kalapa Council den 6. juli har meddelt, at de 9 medlemmer alle vil trække sig fra deres poster (deres officielle brev er indeholdt i PDF filen, som der link'es til for oven). De har skrevet, at det er nødvendigt for at starte en helings proces i organisationen. Skønt dette råd nu nedlægger sig selv, vil de dog udpege en slags 'bestyrelse' til at varetage de daglige forretninger, så

organisationen ikke er helt uden ledelse. Hvem denne bestyrelse skal bestå af, foreligger der ikke information om lige nu. Hvornår helt præcist rådet så faktisk er opløst, og den nye bestyrelse tager over, har vi ikke fået at vide. Det vides ikke, hvordan der på længere sigt kan dannes en ny ledelse, fordi Kalapa Council var udpeget af Sakyong Mipham.

De har også hyret et advokat firma, Wickwire Holm, Halifax, Nova Scotia i Canada til at forestå en intern undersøgelse af anklagerne om erotiske krænkelser og magt misbrug. Der forlyder intet om at involvere politiet, hvis krænkelserne og misbruget bedømmes som kriminelt. Det er to ord, som man slet ikke bruger hos Kalapa Council: politi og kriminel. På den anden side har det lokale politi i Halifax så vidt vides ikke vist interesse for sagerne. Det vil de nok først gøre, når og hvis de modtager en klage.

Naropa Universitetet i Boulder, Colorado bad Sakyong Mipham om at fratræde sin bestyrelses post, hvilket han efterfølgende straks har gjort.

Sakyong Mipham har meddelt den 7. juli, at han træder tilbage fra sine administrative opgaver og sin lærer virksomhed hos Shambhala International, mens undersøgelserne om erotiske krænkelser og magt misbrug foregår ved den hyrede advokat. Meddelelsen kommer fra hans kontor og ikke ham selv personlig.

Den 10. juli udsendte han så en længere skrivelse med flere detaljer uden at tilføje noget egentligt nyt, bortset fra at han undskylder for sit alkohol forbrug. Han har åbenbart ikke til hensigt at trække sig permanent som leder af Shambhala International.

Der er åbenbart en sag om erotiske krænkelser, men 'undskyldningen' er ikke en undskyldning

I Sakyong Mipham's første meddelelse skriver han, at han nu kommer med en offentlig undskyldning, men han skriver ikke, hvilke begivenheder han ønsker at undskylde for. Han udtaler sig ikke om sine egne handlinger, men kun om sine ofres følelser af at være skadet. Han er ked af, at de har det sådan. Så det virker ikke som om, at hans 'undskyldning' dner til noget som helst. I stedet antyder denne 'undskyldning,' at han reagerer i skrift på baggrund af ekstern juridisk rådgivning.

Ved hans brev kan det virke som om, at kvindernes udlægning af sagen er det, som han ønsker at undskylde for, hvorved han påtager sig skyld for blandt andet voldtægt. Mit gæt er, at det ikke var hans hensigt, for han siger det jo ikke direkte. Men det er ikke nok at antyde, at man er ked af det skete uden at komme ind på, hvad der er sket. Kvinderne blev ikke pludselig kede af det i hans selskab - der skete noget forinden. Kun kvinderne har fortalt, hvad der er sket, så man kan forledes til at tro, at det er det han undskylder, men det er ikke det han skriver. Hans vævende 'undskyldning' er rent juridisk ikke en tilståelse. Det var nok det, som han muligvis fik rådgivning om.

Det kommer vi nok til at høre mere om senere, for vi har endnu ikke hørt hans egen beretning om begivenhederne. Vi kender kun kvindernes udlægning af

sagen, mens Sakyong Mipham's udtalelse er tvetydig og ubestemt. En sådan formulering kan faktisk ikke kaldes for en 'undskyldning' rent etymologisk, for så skal man jo forklare, hvad man gjorde forkert.

Sakyong Mipham indrømmer ikke noget som helst. Man kan derfor spørge, om han i virkeligheden ønsker at benægte, at nogen skade virkelig fandt sted. Måske mener han, at det blot er kvinderne, som er ubegrundet ophidsede og lyver om en kærlighed, som de engang havde, skønt de nu fortryder. Måske mener han, at kvinderne er drevet af misundelse. Måske skulle han få ulden ud af munden og derpå fortælle alle os andre, hvad han faktisk mener om anklagerne. Hvis der er noget, som han ønsker at undskylde for, så burde han da sige det. En undskyldning uden at undskylde noget er noget underligt noget, som antyder skyld og samtidigt benægter et objektivt ansvar (i lovens forstand).

Project Sunshine, phase two

Så det kunne ligne, at arven fra Trungpa Rinpotje er en ubrudt række af sex skandaler og en buddhisme uden Buddha (Shambhala trænings programmet). Men helt så enkelt er det selvfølgelig ikke. Der er ingen af de krænkede kvinder, som står frem med navns nævnelser, skønt den angivelige skadevolder Sakyong Mipham bliver udstillet til offentlig skam og dom.

Til gengæld har de forurettede kvinder fortalt både deres navn og deres historie til dels 'Buddhist Project Sunshine phase 2' og organisationen 'Think Progress.' Angiveligt er kvinderne bange for repressalier, skønt måske ikke fra Sakyong Mipham eller Kalapa Council, så kunne fanatiske tilhængere af Sakyong Mipham finde på alt muligt, for eksempel en 'shitstorm' på Facebook og lignende chikanerier. Og kvinderne har det allerede meget dårligt med situationen. De har jo været dumme og skammer sig – angiveligt.

Andrea M. Winn, manager af Project Sunshine

Det er derfor forståeligt, at kvinderne ønsker anonymitet, og Sakyong Rinpotje har da også anerkendt at have stået i forhold til disse kvinder, selvom han ikke altid kunne huske noget om, at han krænkede dem. Han anerkender dog, at kvinderne har opfattet hans erotiske forhold til dem som krænkende. Problemet i disse forhold var altid, at han udnyttede sin position som Lama til at kræve sex af disse kvinder. Angiveligt har kvinderne følt sig krænkede i situationen, mens det hele skete, skønt de først træder frem og protesterer nu. Hvordan Sakyong Mipham helt præcist har oplevet disse situationer, forlyder der endnu ikke noget om. Måske skammer han sig også - så meget måske, at det er for pinligt for ham at udtale sig. Måske håber han blot på, at det hele hurtigt er overstået, uden konsekvenser

for ham. Måske synes han simpelthen, at hans sexliv er privat og ikke noget at tale om offentligt. Sandsynligvis bliver han nødt til at udtale sig til advokat undersøgelsen. Så måske får vi alligevel hans historie at høre på et senere tidspunkt, men lige nu vil han ikke sige noget.

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt information om, hvorvidt disse krænkede kvinder har tænkt sig at anlægge sag mod Sakyong Rinpotje ved byretten. Det kan man godt i USA, hvis kvinderne kan dokumentere skade virkninger på sjæl og krop. Man kan kræve erstatning for trauma ved civil søgsmål. Der er ikke beskrevet detaljer i sagen, som kunne bevise, at krænkelserne var kriminelle og uden kvindernes samtykke. I så fald ville sagerne være noget for politiet, som anklage myndigheden skal føre ved retten. Så selvom der er tale om krænkelser, er det på ingen måde klart, om det blot er kvindernes følelsesliv og åndelige velbefindende, som er såret og krænket. At Lama'en har misbrugt sin magtposition, er der derimod ingen tvivl om.

'Project Sunshine, phase two' er den 11. juli blevet suppleret af en advokat rapport, som udgør en del af projektet, som også har bestilt og betalt for undersøgelsen. Rapporten beskriver et nyt tilfælde, hvor Sakyong Mipham udførte en seksuel krænkelse overfor en kvinde. Rapporten viser også, at Kalapa Council ved flere af lejligheder var bekendt med disse seksuelle krænkelser uden at foretage sig noget.

Hvad så nu?

Hvor denne skandale fører Shambhala organisationen hen er stadig uklart. Sakyong Rinpotje har meddelt en periode med 'refleksion og lytten,' mens hans kone ikke har sagt noget.

Kalapa Council har meddelt, at de vil undersøge mulighederne for at omorganisere, fordi Shambhala International har Sakyong Mipham som nærmest en diktator med fuld kontrol over udnævnelserne til dette Kalapa Council. Så de vil undersøge, om de bør lave demokratiske reformer. De har også indkaldt 'Olive Branch' organisationen til at bistå med at forlige alle, som er berørte. Olive Branch er en organisation, som tilbyder sig som 'forsoner' for sex skandaler i USA blandt buddhistiske organisationer ([organisationen er fra Zen traditionen i USA](#)).

Det er åbenbart svært at gå af

For angiveligt at fremme en helings proces, er Kalapa Council nu ved at nedlægge sig selv og i gang med at udpege en midlertidig bestyrelse af Shambhala International. Det er dog ikke sket endnu.

Måske har de legalistiske problemer med deres egen vedtægt, fordi det åbenbart er Sakyong Mipham som udpeger et nyt Kalapa Council. Der skal jo helst stå

noget i vedtægten om dette råds beføjelser til at udpege en 'bestyrelse.' Hvis der ikke gør det, kan Kalapa Council heller ikke udpege nogen. Det kommer vi sikkert til at høre mere om, for måske kan de slet ikke gå af, uden at overlade al ledelse til Sakyong Mipham. Men han holder jo fri fra ethvert ansvars område i ledelsen, mens advokat undersøgelsen foregår, så Kalapa Council sidder i saksen, lader det til. Visse medlemmer af dette råd er selv anklaget for medviden til Sakyong Mipham's krænkelser og magt misbrug. De kunne så måske gå af og overlade ledelsen til resten af rådet. Hvordan en demokratisk styrings reform kan finde sted er altså ikke spor afklaret, og der findes heller ikke mange eksempler til efterfølgelse.

(Det er et problem kompleks for alle Dharma organisationer. Det er ønskeligt, at organisationernes medlemmer har en demokratisk repræsentation. Men det er også ønskeligt, at transmissionen forvaltes af uddannede meditations mestre og akademikere ved en eller anden form for 'peer control' nedfældet i vedtægten. Den danske model med 'menighedsråd' i Folkekirken er sikkert meget god, men i Danmark har vi ikke sikret teologiens 'transmission' indenfor Kristendommen. Hvad der er god Kristendom i Folkekirken afgøres af biskopperne, men de må ikke danne en 'synode,' hvor det bestemmes, hvad der er gyldigt og så videre. Det er i princippet den danske kongemagt, som afgør det. I Sverige har man derimod en biskoppelig synode til at dække dette behov. I Dhagpo i Frankrig har de et blandet system, hvor medlemmerne er organiseret demokratisk, mens fast ejendom og transmissionen styres dels af 'Lamarådet' i Le Bost Kloster, dels af 'Dharmachakra' rådet i selve Dhagpo Kagyu Ling i Dordogne.)

Naropa Universitetet har fyret Sakyong Mipham fra deres bestyrelse, angiveligt fordi de synes der er beviser nok for seksuelle krænkelser og misbrug af magt. Nu holder Sakyong Mipham så også selv en 'ferie' fra sine ansvars områder indenfor Shambhala International, mens tingene bliver undersøgt. Han kunne åbenbart ikke få sig selv til at opgive helt og gå sin vej, skønt han muligvis senere bliver nødt til at gøre netop det.

Måske slut med Sakyong 'fyrster' i Shambhala

Der er ingen i organisationens ledelse, som taler om, at Sakyong Rinpotje bør fralægge sig sin fyrste titel som Sakyong og nedlægge sit lederskab af Shambhala International. I hvert fald ikke officielt. Man må ellers formode, at den tanke er dukket op hos alle parter. (Der foregår dog en diskussion på [Reddit](#).) Det er muligvis også en skandale i sig selv, for derved tillader man jo og godtager Lama'ens opførsel, selvom den har været krænkende og angiveligt uetisk og muligvis kriminel.

Derfor rører medlemmerne på sig. Mens den øverste ledelse i Shambhala International nedlægger sig selv og sætter en undersøgelse i gang, har

medlemmer af Shambhala centrene startet en kampagne for at kræve Sakyong Mipham's afgang som leder af Shambhala (på Change.org).

Samtidigt kritiseres Shambhala International for samarbejdet med 'An Olive Branch,' fordi denne organisation i bestræbelserne på at forsone ikke anbefaler, at man går til politiet. Det skriver blandt andre Michael Roe i kommentarerne til artiklen på Tricycle Magazine.

Der er en fare for, at Shambhala International vil prøve at lade som om, at intet faktisk er sket, ligesom Lama Norlha's og Sogyal Rinpotje's organisationer har gjort i forbindelse med deres sex skandaler sidste år.

Hvis også Shambhala International slår ind på denne kurs, har de for alvor gjort sig selv fuldstændigt utroværdige og faktisk også uværdige i al almindelighed. Når den højeste etik står på dagsordenen og i læreplanen, må man altså selv være udøver af den. Forhåbentlig skyldes de ansvarliges tøven, at de endnu ikke synes, at de er tilstrækkeligt informerede om sagens fakta, så de ønsker at granske den i endnu et stykke tid. Juridisk set er det rigtigt. Vi mangler jo stadigvæk Sakyong Mipham's beretning om sagen. Hans breve forklarer ikke noget.

Det vides ikke, hvad han måtte sige til advokat undersøgelsen. Måske håber mange, at Sakyong Mipham finder ud af selv at trække sig fra sin position og fralægge sig titlen 'Sakyong.' Men i så fald mister han sit levebrød og sociale status. Det ligner ikke noget, som han måtte have lyst til. Nu gik det lige så godt. Og det gik kun skævt, når han var fuld.

Farvel til Shangrila

Det kan også synes i strid med hele Shambhala International's ide om sig selv, hvis der ikke er nogen 'Sakyong' - fordi der så heller ikke er nogen 'Shambhala transmission.' Det kan man jo mene, men man kan jo også mene, at der ikke findes nogen 'Shambhala transmission' til at begynde med. Det var en slags 'teosofisk' leg, som Trungpa Rinpotje kastede sig og hans elever ud i, fordi han syntes, at de var for stivsindede, forblindede og manglede humor. Eller et fejlslagent eksperiment, ville andre sige.

Derimod har de mange Dharmalærere indenfor organisationen mange glimrende klassiske transmissioner fra både Kadji og Nyingma. Så de kunne jo prøve at starte helt forfra? Men det formår de næppe. Så prognosen er, at Shambhala vil forsvinde som et fatamorgana og alle forlader organisationen med et hul i hjertet. Før eller siden...

#metoo

Denne skandale kommer lige i hælene på skandalerne om Lama Norlha og Sogyal Rinpotje i USA sidste år. I februar blev der offentliggjort en rapport om sex misbrug indenfor Shambhala organisationen generelt ([Project Sunshine, phase 1 - link nedenfor](#)), som antyder, at sex uden samtykke var meget udbredt indenfor Shambhala organisationen. Det synes overdrevet; der var meget få sager, og igen er de krænkede kvinder anonyme. Der foreligger ingen information om retsager i den forbindelse. Men rapporten medførte den nye rapport om Sakyong Mipham Rinpotje, fordi de kvinder, han angiveligt krænkede, fandt mod til at træde frem - dog ikke med navns nævnelse. Så sagerne kunne faktisk nemt stoppe her af mangel på bevis for egentlig skade forvoldelse. Men bevisets stilling er heller ikke helt klart, fordi Project Sunshine er et privat initiativ, og fordi der ikke er ført sager for en domstol. Ret beset hører den slags skandaler hjemme i et rets lokale, hvad enten sagen er af kriminel karakter eller et civilt søgsmål. Men ingen har lagt sag an endnu.

Der kommer dog også flere vidner hele tiden, og et pres fra Shambhala centrene har vist sig med et ønske om helt at nedlægge Shambhala International som en 'kongelig' organisation og indføre en demokratisk styring. Alt sammen i følge 'Think Progress' artikler (læs links nedenfor). Desuden har Project Sunshine karakter af en kampagne, så der er muligvis mere på vej, som vi blot endnu ikke kender til.

Project Sunshine meddeler nu, at de er i vanskeligheder med at finansiere fortsat virksomhed.

----- **OBS: Samaya tjek** -----

Læs også artiklen om: *Tantra* på Tilogaards netsted. Det er vigtigt.

Ophøjet Tantra erotik bruges ofte som anledning og undskyldning for seksuelle overgreb på kvinder, mens kvinderne samtidigt får besked på at holde deres mund lukket på grund af: samaya - løfterne indenfor Tantra. Når det sker, er der tale om løgn og latin. Der er ingen samaya i sådanne tilfælde. Det er blot sex. Og spørgsmålet er udelukkende, om dette erotiske forhold er ligeværdigt og gensidigt aftalt i frihed og med udtalt samtykke. Og uden vold eller tvang af nogen art. Hvis forholdet ikke er det, er der tale om misbrug og overgreb, eller i bedste fald om simpel erotisk forførelse. Det KAN selvfølgelig godt være både harmløst og sjovt. Så det er ikke nemt for de forførte, hvis de vil klage over krænkelser eller påstå voldtægt.

(Det er naturligvis ikke kun indenfor en buddhisme med Tantra at der finder seksuelle krænkelse sted. Der er bare en særlig snert ved den slags, når det sker i religionens navn, eller når religiøse ledere bruger deres ophøjede sociale position til at drage fordel i deres bestræbelser på at forføre de religiøse samfunds medlemmer til erotik med henblik på personlig tilfreds stillelse og uden hensyn til de forførtes situation eller forventninger.)

Tantra erotik, sanskrit: karma mudra, er bestemt velegnet til at nå oplysningen hurtigt, især for folk med stor erotisk interesse eller besættelse, men hvis det er Lama'en, som ligger under for sådan besættelse, kan erotisk Tantra virke modsat og udsætte oplysningen på ubestemt tid. Lama'en skal selv være uden besættelse - både hvad angår forvirring, sex og magt - for at kunne gavne sin elev med erotisk Tantra.

(To elskere, som har fået instruktion i denne kunst, behøver naturligvis ikke en Lama's kvalifikationer for at udføre træningen.)

Den 8. Karmapa Mitjò Dordje skrev, at der slet ikke eksisterer samaya mellem Lama og elev til at begynde med, hvis ikke Lama'en er en sand Tantra mester med upåklagelig Bodhicitta holdning, som kun bevæges af ønsket om at gavne andre. Selvom der har fundet abhisheka sted, og der formelt er aflagt samaya løfter, er begge ting meningsløse, hvis ikke det er en sand mester i Tantra, som har givet disse to til håbefulde aspiranter.

Logikken er, at hvis du blot har modtaget en *påstået* Tantra mesters abhisheka, har du også kun fået en *påstået* samaya. Men påstanden er jo *falsk*, så samaya er således også *falsk*. Med andre ord: du forpligtes ikke af en *løgn*. Du er blot *offer* for en løgn. Som offer kan du ikke være forpligtet overfor løgneren, ligesom en bestjålet ikke har pligter i forhold til tyven. Pligten er jo en løgn. Indvielsen var en løgn. Lama'en var i bedste fald en idiot.

Glem ikke, at selvom der er folk, som lyver, er der faktisk også mennesker, som taler sandt og er oprigtige. Det gælder også sande Tantra mestre, som er i stand til at give ægte abhisheka og give dig et ægte samaya til din egen Buddhanatur. Lad ikke løgn gøre dig blind. Lad ikke idioterne herske. Vær dit eget lys. Du er dit eget bedste vidne. Læs artiklen: www.tilogaard.dk/samaya.pdf

Utraditionelle forpligtelser, som er uetiske

Indenfor Shambhala trænings programmet er der også en unødvendig indvikling, fordi deltagerne i systemet på et udviklings trin i træningen bliver bedt om at love ikke at følge andre lærere end de af Shambhala International sanktionerede (i følge Tsultrim Alione). Ingen bør afkræves den slags. Det er utilbørligt og burde være forbudt. (Dette tiltag skal ses i sammenhæng med, at Sakyong Mipham ikke længere understøtter sin fars Nyingma og Karma Kadjy transmissioner, men udelukkende fremmer den såkaldte Shambhala træning i følge diskussionerne på Reddit.)

Det er slet ikke traditionel Buddhadharm, men smager af sekt og kult, hvor en bestemt organisation tager patent på sandheden og vejen til befrielse. Ved et sådant løfte giver du din egen frihed væk, hvor det på ingen måde er nødvendigt eller udtryk for etik. I stedet åbnes der op for magt misbrug og i nogle tilfælde erotiske krænkelser. Det er en fejl og et sidespor, som leder folk på afveje.

Desuden er et sådant løfte helt unødvendigt for en læreproces. Den slags er heller ikke Tantra løfter. I stedet er det ganske enkelt et forsøg på ensretning.

Det er ikke en eller anden bestemt organisation, som bibringer befrielse og oplysning, men Buddha Sakyamuni's *Buddhadharma* - et lære system, som repræsenteres af mange forskellige traditioner og mennesker på flere forskellige måder - blandt andre Tantra.

Da sådanne løfter ikke har sin rod i traditionen, behøver du ikke at leve op til dem. Føler du dig alligevel bundet af dem, fordi du afgav sådanne løfter ærligt, så tænk på skilsmisse. Når du bliver gift med en eller anden, giver du også løfter til din partner. Når I bliver skilt, ophæves alle ægteskabelige forpligtelser. Og hvad angår Shambhala træning, er der slet ikke tale om ægteskab eller et stamme tilhørs forhold, men om utilbørlige krav, som etisk er upassende. Så når du forlader Shambhala organisationen, frigøres du også fra sådanne løfter, som i øvrigt var utilbørlige og uetiske til at begynde med, og som ingen burde have bedt dig om at indvillige i.

Etik er ikke kun holdning men gælder også handling

Der synes også at være problemer blandt Dharmalærerne , hvad angår forståelsen på de tre niveauer i Buddha's Lære. Lama Pema Chodron (**udtales: Pema Tjødron**) nævner for eksempel i et interview med Tricycle Magazine, at hendes holdning til Trungpa Rinpotje's angivelige krænkelser og magt misbrug er: 'jeg ved ikke.' Hun ved ikke ,hvad der faktisk er foregået. Hun har erkendt, at hun faktisk ikke kendte manden 'bag masken.' Hun fastholder med andre ord den smukke Pradjñaparamita holdning, den såkaldte 'indre' holdning, at vi ikke bør dømme andre, fordi vi i så fald vil lukke af overfor dem, hvilket også vil lukke af for Bodhicitta, hvorved ikke blot 'den anden' - men også vi selv vil lide skaden ved et fordomsfuldt og tillukket sind og hjerte. Det er jo sandt nok, men problemet hos Shambhala organisationerne er ikke de sofistikerede holdninger, som vi alle jo bør fremelske, men de handlinger, som organisationernes ledere har udført.

Handlinger har jo en karma kvalitet, som vi bør bemærke og også gribe ind overfor, hvis en sådan karma kvalitet er decideret usund, sanskrit: akushala. Det er Hinayana niveauet. Lama Pema Chodron genkender ikke dette Hinayana plan, selvom hun selv opretholder alle de over 300 nonneløfter, som angår dette niveau af Buddha's Lære. Fordi netop handlinger almindeligvis er åbenbare og deres sammenhænge genkendelige, kan de også normalt nemt bedømmes, uden nødvendigvis at dømme den handlende person med en hjertets fordom. En organisation og dens ledere skal ikke bedømmes under evigheds synsvinkel,

men på deres handlinger, for så vidt vi kan fastslå disse handlinger og deres karakter af gavn eller skade. Det kræver jo information, som i dette tilfælde ikke er fremkommet fuldstændigt. Billedet af situationen er derfor lidt tåget og uklart - en tilstand, som Sakyong Mipham selv har bevirket ved ikke at beskrive begivenhederne, som han selv har oplevet dem. Det er jo det, som stadig mangler.

Desuden er en sådan Hinayana forståelse naturligvis ikke i strid med Bodhicitta træning. Hvad der skal trænes her, når der konstateres en usund karma, er tålmod, sanskrit: *ksanti*. Tålmod i en Mahayana forstand betyder ikke, at undlade at gribe ind. Tålmod betyder at modsætte sig ondskab - både ens egen - og andres ondskab mod en selv og andre. Udfordringen er, at beholde et åbent sind og hjerte i sammenhængen, hvor den usunde karma appellerer til vores lidenskabelige følelser, sanskrit: *kleshas*. Hvad der danner bro mellem Hinayana og Mahayana i denne sammenhæng er anvendelse af vågent nærvær, sanskrit: *smriti*, hvorved det både skulle lykkes at bedømme den usunde karma og beholde et åbent sind og hjerte.

Hvad der får Pema Chodron til at stejle er altså egentlig ikke pradjñaparamita, men hendes samaya til sin Guru, fordi hun holder Tantra løfter i forhold til Trungpa Rinpotje. Det kan hun gøre, fordi der jo aldrig var anklager mod ham om erotiske krænkelser eller magt misbrug, skønt det set udefra ofte må have været tilfældet. Det har de, som det gik ud over, åbenbart ikke oplevet som sådant. Så selvom mange opfattede ham som en erotisk gris, var han i mange andres øjne en sand Tantra mester. Men hun har endnu ikke udtalt sig om Sakyong Mipham. Sandsynligvis på grund af advokat undersøgelsen.

Tag ansvar for dig selv - lad andre bære deres eget ansvar

Læren er derfor enkel: lad dig ikke dupere. Tjek din Lama grundigt, før du involverer dig i Tantra. Var din Lama i virkeligheden et uoplyst seksuelt rovdyr, har du ingen forpligtelse, og du har aldrig haft nogen forpligtelse heller. Du har i så fald ikke brudt løfter, selvom du går til politiet eller anklager Lama'en offentligt, mens Lama'en sandsynligvis har brudt alle sine løfter af enhver slags indenfor alle de tre fartøjer.

Det er ikke din opgave at hele et religiøst samfund, som er blevet korruperet og splittet af en uetisk Lama, selvom for eksempel Shambhala centrene nu har travlt med at igangsætte den slags initiativer. Det er faktisk ret usandsynligt, at en organisation, som tillod krænkelser og magt misbrug, kan blive specielt velegnet til at reformere sig selv, når organisationen ønsker at beholde både misbrugerne og de misbrugte.

Er du blevet misbrugt, bør du sandsynligvis søge professionel hjælp og måske juridisk rådgivning - eller gå til politiet. Et tiltag for heling af gruppen eller samfundet er kun mulig, når forbryderne og misbrugerne er fjernet og væk.

Skandalen i Le Bost Kloster i 2008

Det var, hvad der blev gjort i 'Le Bost' Kloster, Karmapa's europæiske kloster i Frankrig, da den franske Lama Yeshe [Jean-Luis Blanchet] blev afsløret i noget tilsvarende i 2008. Han blev smidt ud af Klosteret og alle blev gjort opmærksom på hans overgreb samt ledelsens fordømmelse af hans handlinger. Klosteret var rystet, men kom på benene igen, fordi der var ryddet op. Det vides ikke, hvordan de berørte kvinder har klaret sig, men de var angiveligt glade for Klosterets intervention. Klosterets ry har i det store hele ikke taget skade, og skønt flere munke forlod Klosteret dengang, blev situationen relativt hurtigt stabil igen. På en måde mistede Klosteret sin uskyld, men tog så ansvar. Heldigvis havde Klosteret også en styrings gruppe med de nødvendige magt beføjelser til denne slags selvregulering. Gendjyn Rinpotje var afgået ved døden år forinden og hele styringen lå i hænderne på 'Lama Rådet' i Le Bost, som er en merit baseret styring gruppe.

Det var ikke nemt for Yeshe. Han var blevet udnævnt af Gendjyn Rinpotje til at være den overordnede chef for alle retreat centrene for mænd i Klosteret. Dem er der 4 af, plus folkene i individuelle meget lang tids tilbagetræknings forløb. Det var en meget betroet stilling, som gav ham megen prestige i netværket omkring Klosteret og i Dhagpo. Men der var jo netop den tillid, som han havde misbrugt til at forføre kvinder, på trods af at han officielt var fuldt ordineret munk. Yeshe's krænkelser førte heller ikke til politi sager eller civile søgsmål.

Han har siden prøvet at skabe sig en karriere som terapeut. Mange mente, at det var ham selv, som trængte til terapi. Hvordan det går ham nu, vides ikke. Tilsyneladende bevæger han sig ikke rundt blandt buddhisterne i Frankrig. Internet søgninger viser ikke noget, så måske har han taget navne forandring.

Yeshe havde en svag karakter, som ikke formåede at opretholde transmissionen fra Gendjyn Rinpotje i sin renhed. Yeshe er yderst intelligent og hans kendskab til Buddha's Lære er dyb, omfattende og assimileret. Så det kan undre, at han ikke formåede at anvende sit kendskab og sin erfaring til at opføre sig ordentligt. Han havde tilsyneladende en emotionel barriere i forhold til andre mennesker, som gjorde ham ensom og isoleret eksistentielt. Det er sandsynligvis et generelt problem i Vesten for mange mennesker, hvad enten de har tillids poster eller ej. Netop stærkt individualiserede mennesker synes at have problemer med selv overskridelse og virkeligt Bodhicitta.

Nogle mennesker vil opfatte det som deres borgerpligt, at udhænge sådanne seksuelle rovdyr til offentlig beskuelse, som det fremgår af denne artikel. (Hermed ikke sagt, at Sakyong Mipham Rinpotje er et seksuelt rovdyr. Det er jo netop ikke blevet bevist - det er blot gjort sandsynligt ved Project Sunshine.) Det er ikke til at sige, om alle bør gøre sådan, for de udnyttede elever bliver jo også hængt ud til offentligt skue, hvis de går til politiet eller laver 'shitstorm' på internettet.

Se en video med Tsultrim Alione og Jetsunma Tenzin Palmo, hvor disse to berømte kvinder diskuterer Shambhala centrene's krise: www.youtube.com/watch?v=elzlih71RH0

Alvorlig tvivl om hele historien

'Project Sunshine' har givet kvinderne anonymitet, men samtidigt antydes det jo, at Sakyong Mipham ikke har begået voldtægt, for ellers var det vel en politisag, og kvinderne ville fremtræde offentligt, ikke?

Tilsvarende, hvis kvinderne er blevet alvorligt traumatiserede, kunne de have sagsøgt Sakyong Mipham ved civilt søgsmål for at få erstatning, men det er der endnu ingen af dem, som har gjort. Så som sagen står, er der en masse støj og en hel del uklarhed. Sakyong Mipham er næppe helt uskyldig, men måske er han heller ikke helt skyldig?

Dette spørgsmål er bagsiden ved Project Sunshine's fremgangs måde. Der bliver rejst tvivl om Sakyong Mipham's integritet, men samtidigt er der ingen afgørende beviser for noget. Så projektet kunne ligne rygte smederi og bagvaskelse. Denne sag er anderledes end de andre #metoo fænomener, fordi kvinderne er anonyme i denne sag. Det svækker deres troværdighed, skønt man godt kan forstå deres tøven ved at stå frem.

Alligevel er det nødvendigt at omtale sagen, fordi Buddha's Lære i Vesten har brug for at beskytte sig mod seksuelle rovdyr og magt mennesker. Vi har slet ikke procedurer på plads til at forhindre dem, bortset fra Straffeloven. De fleste har en 'lukke-låg-på' kultur om den slags, og det dur ikke. Medlemmerne af buddhistiske samfund har brug for beskyttelse - ikke ledelsen. Ikke Lama'en.

Det kan kun ske ved institutionaliseret gennemsigtighed, åbenhed og automatiske procedurer, som alle er nedfældet i organisationernes vedtægter og vaner. Der er flere Dharma organisationer i USA fra Zen til Kadji, som har indført sådan politikker om seksuelle krænkelse og magt misbrug samt kommunikations kanaler, hvor man kan klage og blive hørt af ansvarlige personer indenfor organisationerne. I Danmark er der ingen buddhistisk organisation, som har indført noget lignende. Skandaler vil uundgåeligt dukke op fra tid til anden, fordi der findes seksuelle rovdyr og magt mennesker i folkehavet, som instinktivt vil søge at få tillidsposter i organisationerne som springbræt til deres eventyr blandt medlemmerne.

Desuden opstår der et karma fænomen, når og hvis seksuelle rovdyr uantastet og åbenlyst går på rov i medlem skaren, nemlig at mennesker med integritet og høj etik forlader organisationerne. Hermed overlader de jo så valpladsen til de seksuelle rovdyr og disses inaktive og forblindede medløbere. Flere kommentatorer fremstiller således i disse tider Pema Chodron som en sådan medløber, selvom hun undskylder sig med samaya til Trungpa Rinpotje.

Det lader til, at hun selv tror på det, men det forhindrer ikke, at hun vil lide en medløbers karma. I bedste fald fremstår hun som en misforståelse af *Bodhisatvayana*. Hermed bliver hun til en advarsel for andre, om ikke at lade sig forblinde, men nøje at forstå de tre fartøjer til befrielse, som netop både forklarer, at der er forskellige aspekter ved den *fjerde ædle sandhed*, vejen til befrielse, samt at der også er en sammenhæng mellem de tre. Så det ene fartøj skal ikke praktiseres på bekostning af de andre. Der er tre fartøjer, fordi der er forskel på handling, holdning og den indre eller mentale erkendelse af situationen.

Sakyong Mipham's gode navn og rygte har taget alvorligt skade blandt mange mennesker. Andre mennesker ville kunne mene, at han blot lever op til sin fars ry som kvinde bedærer og forfører, som efterlader en lang række kvinder med

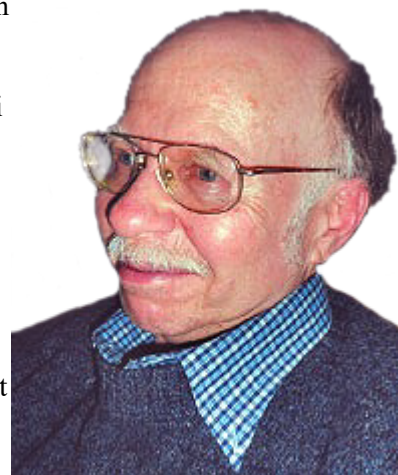
knuste hjerter og en følelse af skamfuld frustration i hans egen jagt på forløsning fra samsara og hans egen lidelse.

Indenfor hos 'Shambhala' - en analyse

Elliot Benjamin (se billedet) beskriver i en artikel ikke blot sit eget og hans partners møde med 'Shambhala Buddhismen,' men også hans gradvise iagttagelser og vurderinger af de forskellige 'trin' i den såkaldte 'Shambhala træning.' Han beskriver også på en levende måde sit møde med de forskellige instruktører på de forskellige trin og giver os indblik i deres karakterer.

Elliot Benjamin. Foto fra hans hjemmeside.

Det er interessant læsning, som det er svært at finde magen til, fordi Elliot Benjamin både er ærligt reflekterende og noget naiv, skønt han reagerer som et ægte menneske, når hans menneskelighed provokeres af begivenhederne i hans møde med Shambhala træning. Det er jo også interessant i betragtning af, at han er forfatter til en bog om 'kult' og vant til at bedømme sådanne 'kulte' efter en skala.

Bemærk: netstedet, som der er et link til ovenfor og nedenfor, har en lidt besværlig navigation. Du skal tilbage til toppen af siden, når du har læst 'part 1' for at kunne klikke på 'part2' - og igen 'part 3.' Det er lidt akavet. I 'part 3' konkluderer Elliot Benjamin både med en fordømmelse af Sakyong Mipham som et seksuelt rovdyr, mens han er utrolig blid i sin bedømmelse af hele 'Shambhala oplevelsen.' Som den utrolige person, som Elliot Benjamin åbenbart er, konkluderer han dog på en helt afgørende måde, nemlig ved helt at opgive at deltage videre i Shambhala.

Et ligeså interessant bidrag til fremstillingen af Elliot Benjamin's historie, er de mange og lange kommentarer fra andre mennesker med erfaringer fra Shambhala træning og organisationen. Herunder flere medarbejdere med gruelige oplevelser. Alt i alt er der virkelig megen information samlet her, som

det ville være vanskeligt at finde andre steder. Informationerne er også af høj kvalitet, fordi de ikke er præget af specielt mange fordomme, hvilket ellers er normalt i denne her slags skrivelser. Men Elliot Benjamin har fordomme. Han stiller sig fuldstændig fremmed overfor Ngöndro sadhana. Så i hans tid hos Shambhala har han åbenbart kun lært shamatha meditation.

Men på den anden side rammer han alligevel et punkt her, som er helt almindeligt. Det er faktisk ikke mange mennesker, som kan udføre Guruyoga, med mindre de har haft dybe og nærmest åbenbarende oplevelser af deres Lama, hvor denne fremtræder som en ægte og uforfalsket helgen eller Bodhisatva. Hvis folk ikke har en sådan oplevelse, vil det blive svært for dem at udføre Guruyoga på den rigtige og ægte måde. Husk på, at også en helgen kan tage fejl og gøre forkerte ting. Min Retreat-lama Gendjyn Rinpotje, som nu for længst er død og borte, sagde, at Bodhisatva'er oftere tager fejl end andre mennesker, fordi Bodhisatva'erne har et åbent sind. Så på en måde er de værre end andre mennesker på dette punkt. Imidlertid, sagde Gendjyn Rinpotje, kendetegner det ægte Bodhisatva'er, at de straks er i stand til at genkende deres fejl og rette dem. Men det er ikke altid, at det virker, som det skal. For eksempel genkendte Gendjyn Rinpotje ikke det seksuelle rovdyr i Lama Yeshe, som er nævnt ovenfor, skønt de havde et tæt forhold til hinanden. Til gengæld kan man så tro eller mene, at Lama Yeshe muligvis ændrede sig, efter Rinpotje var død. Det er dog mere sandsynligt, at han var i stand til at gemme sig i en sådan grad, at Gendjyn Rinpotje ikke fik øje på problemet. Så intet er perfekt i *samsara* – især ikke i det religiøse *samsara*.

Så selvom du dyrker Guruyoga og prøver at opfatte din Lama som en Buddha, så betyder det på ingen måde, at du bør være dum i forholdet. Ligesom du ikke behøver være enig med din Lama om politik. Men bid mærke i, at en ægte Bodhisatva vil altid være kendetegnet ved et åbent sind og hjerte uden fordomme og i besiddelse af den højeste etik, som aktualiseres over alt og hele tiden, hvor det på nogen måde er muligt. Så Bodhisatva'er kender faktisk forskel på rigtigt og forkert. Også indenfor Tantra dyrker man ikke en 'jeg-ved-ikke attitude.' Der er faktisk forskel på gavn og skade, og det er vigtigt at kende forskel. Netop indenfor Trungpa Rinpotje's organisationer synes denne klare holdning til karma og årsager-og-betingelser at mangle i en misforståelse af *Pradjñāparamita*.

Elliot Benjamin's artikel: 'Is Shambhala a Cult?' findes på denne adresse: <http://www.integralworld.net/benjamin91.html>

24. august 2018.

Sex skandalen i Shambhala centrene fortsat

Nå, så blev den tredje rapport 'Buddhist Project Sunshine, phase 3' offentliggjort. Den nye rapport består ligesom de tidligere af utroligt mange ord og side bemærkninger. Jeg ønsker dog ikke at kritisere præsentationen i lyset af emnets alvor. Men fremstillings formen er trættende.

Den nye rapport indeholder flere nye historier om erotisk udnyttelse og magt misbrug. Som i mange lignende tilfælde, rapporteres der også her om misbrug af begrebet: samaya. Selvom de seksuelle ofre på ingen måde er underlagt noget samaya i en traditionel forstand, får de alligevel at vide af flere Shambhala Trænings ledere, såvel som af Sakyong Mipham selv, at de har en samaya forpligtelse til at adlyde ham. Det gør ondt at høre på disse manipulationer og læse om ofrenes lidelser og prøvelser. De får angiveligt ofte også lov til at betale for gildet med deres egne penge ved flere lejligheder.

Det er meget sørgeligt alt sammen, og man må næsten tro, at Sakyong Mipham ikke undgår at opgive ledelsen af Shambhala centrene.

Der er dog en hage ved det hele. Også de nye anklagere fremstår uden navns nævnelse. Den assisterende advokat kommer så til slut med sine bemærkninger om, at det og det element i historierne kunne hun efterforske og bekræfte, mens dit og dat ikke kunne verificeres, fordi kun Sakyong Mipham eller nogle af Shambhala Trænings lederne var i en position til at gøre noget sådant. Advokaten fortæller os derpå, at hun selv finder de anklagende og deres anklager troværdige. Det er da godt, men det hjælper jo ikke os andre til en kvalificeret bedømmelse af begivenhederne. Vi mangler jo stadig information.

Det ville jo være mere troværdigt, hvis de anklagende ville fremstå med deres navne. Når det mod mangler, skønt de gerne anklager, efterlades vi andre med et væsentligt forbehold. Og en omfattende tvivl. Vi kan ikke bedømme sandfærdigheden hos de berørte og bør heller ikke forsøge under disse omstændigheder. Den slags historier hører faktisk hjemme i en retssal under en dommers strenge åsyn. Hvorfor er der ingen, som fører sagerne for en domstol? Det kan jo skyldes, at de anklagende ikke tror, at de mentalt kan tåle at blive kendte. Men det er ligesom mere nærliggende, at sagerne ikke holder i retten. Og hvorfor stå frem, når det er ord mod ord?

Hele sagen er uoplyst, indtil Sakyong Mipham fortæller sin egen udlægning af historien. Det har han jo af en eller anden grund ikke gjort endnu. Men uanset om han vil fortælle os alle om sin egen oplevelse af sine forhold til sine ofre for erotisk udnyttelse og magt misbrug, så er der en hel række af hans assistenter og diverse ledere og medlemmer af 'Kalapa Council' – Sakyong Mipham's 'minister råd' – som angiveligt har været vidner til nogle af de rapporterede begivenheder i alle de 3 'Buddhist Project Sunshine' rapporter. Så de kunne jo også begynde at fortælle deres syn på historierne.

Det var svært for Shambhala centrene at overleve regenten Thomas Rich's seksuelle eskapader efter Trungpa Rinpotje's død for over 30 år siden. Det er meget tvivlsomt, om Shambhala centrene kan overleve denne krise. Det ser ikke sådan ud.

Teoretisk set er det naturligvis muligt at reformere enhver organisation. Men det lader jo ikke til, at Sakyong Mipham går frivillig...

Hent filen her:

www.tilogaard.dk/Buddhist_Project_Sunshine_Phase_3_Final_Report_august_2018.pdf
(Buddhist Project Sunshine Phase 3, August 23, 2018, af Andrea M. Winn - PDF fil)

Læs alle Andrea Winn's artikler her:

<http://andreamwinn.com/category/project-sunshine/>

Shambhala organisationen og Sakyong Mipham's advokat fordømmer de nye anklager og bedyrer fuldstændig uskyld i offentlige udtalelser den 24. august 2018. Især anklagerne om sex med børn afvises på det stærkeste. De pointerer ligesom Tilogaard, at den slags straks skal rapporteres til politiet. Det er dog første gang, at vi hører Shambhala organisationen tale om politi. Ikke desto mindre: det er nu ord mod ord. Måske nedsmelter sagen her, uden at vi bliver klogere.

25. august 2018.

Shambhala Inc. benægter og den interne undersøgelse skal ikke være offentlig

Shambhala organisationen og Sakyong Mipham's advokat fordømmer de nye anklager og bedyrer fuldstændig uskyld. Især anklagerne om sex med børn afvises på det stærkeste. De pointerer ligesom Tilogaard, at den slags straks skal rapporteres til politiet. Det er dog første gang, at vi hører Shambhala organisationen tale om politi. Ikke desto mindre: det er nu ord mod ord. Måske nedsmelter sagen her, uden at vi bliver klogere.

Der er ingen forlydender om, at Sakyong Mipham eller Shambhala International har til hensigt at rejse injurie sag mod 'Buddhist Project Sunshine.' Man skulle jo mene, at deres udtalelse tyder på, at de føler sig som ofre for en smædekampagne og er udsat for bagvaskelse til skade for Sakyong Mipham og organisationen. Men de er åbenbart ligeså utilbøjelige som ofrene til at føre sag for domstolene. Man skulle ellers tro, at en domstol måtte være det rette sted for den slags.

Det forlyder nu i følge 'Global News,' at den interne advokat undersøgelse modtager klager om erotisk udnyttelse og magt misbrug frem til den første oktober 2018. De vil behandle klagerne og ofrene individuelt. Resultaterne af den interne undersøgelse vil advokat firmaet overdrage til en komite hos Shambhala organisationen, som skal evaluere og anbefale fremtidige tiltag for organisationen i den anledning. Det er altså ikke meningen, at offentligheden

skal få kendskab til rapporten. I hvert fald ikke før den er blevet evalueret. Til gengæld loves det, at de lokale Shambhala centre vil få besked.

På denne baggrund er det naturligvis et spørgsmål, om de klagende ofre for erotisk udnyttelse og magt misbrug vil fortælle noget til de undersøgende advokater. Når advokat firmaet kun rapporterer tilbage til Shambhala organisationen, som styres af de mennesker, som står anklaget, så er det ikke særligt sandsynligt, at klagerne vil tale med advokaterne. Der kommer ganske vist en midlertidig bestyrelse til september, men for indeværende vides det ikke, hvem som denne styrings gruppe vil bestå af. Dette arrangement synes ikke at kunne skaffe ofrene tryghed og rimelighed. Man har tydeligvis ikke forstået nødvendigheden for gennemsigtighed endnu.

Alle opfører sig som om, at de har noget at skamme sig over. Det må vi andre så tro, at de faktisk har, selvom vi måske aldrig finder ud af omfanget af skammelige begivenheder.

Den 11. september udsendte Shambhala International et brev om forskellig tvivl om advokat undersøgelsen: <https://mailchi.mp/5803f4986593/sept-11-update?e=ac21d78f31>

Samtidigt åbnede 'An Olive Branch' en 'lyttepost' for ofre for misbrug i Shambhala centrene og lederne. Der er et link på link'et for oven.

Der er endnu ikke nyt om, hvornår den 'midlertidige' bestyrelse bliver oprettet, ligesom det heller ikke vides, hvilke beføjelser, Sakyong Mipham vil give den.

26. september 2018.

Intet nyt fra Vestfronten

Shambhala International's ubestridte leder Sakyong Mipham's 'ministerråd' - det såkaldte Kalapa Council - har stadig ikke nedlagt sig selv. Rådet har meddelt, at det ville nedlægge sig selv, når en midlertidig bestyrelse var blevet dannet. Rådet forventede tidligere, at det ville ske den 10. september. Denne dag kom og gik uden at der skete noget. Der kom heller ingen meddelelser om, hvorfor Kalapa Council's plan endnu ikke var gennemført, eller noget om hvori forhindringerne bestod.

Så hele organisationen er ikke kun i vildrede med sig selv om sex skandalen. Den er også i vildrede med, hvordan den skal tage magten fra Sakyong Mipham og give den til den ønskede 'midlertidige bestyrelse.' Problemet må vist være, at det i al sin enkelhed kræver, at Sakyong Mipham af sig selv afgiver eller tilstår al magt over Shambhala organisationerne og deres fonde til en eventuel midlertidig bestyrelse. Hvis han imidlertid ikke gør det frivilligt, sker der heller ikke noget. Fordi hele systemet er således opbygget, at al magt samles i hans hænder. Kalapa Council er hans råd og ikke medlemmernes. Rådet er forpligtet til at beskytte 'Shambhala Transmissionen' - hvilket vil sige Sakyong Mipham.

Så når der ikke rigtig sker noget, skønt der burde efter deres egen plan, må det jo være fordi Sakyong Mipham ikke vil afgive magt. Det er i hvert fald svært at forestille sig andre grunde.

Læs den samlede opdatering om disse ting her i et Reddit opslag:

https://www.reddit.com/r/ShambhalaBuddhism/comments/9iu8te/does_anyone_else_feel_like_something_shifted/

Samtidigt presses hele systemet på finanserne. Indtægterne tører ud, centrene indbetaler ikke nok til de centrale instanser, donationer udebliver. Den finansielle rapport fra september 2018 angiver et årligt underskud på US\$ 200.000.

Læs rapporten her:

www.tilogaard.dk/Shambhala_International_Finance_Report_to_Shambhala_Community_2018_09_20.pdf

Læs kommentarerne til rapporten her på Reddit:

https://www.reddit.com/r/ShambhalaBuddhism/comments/9hs3w6/20180920_finance_report_to_the_shambhala_community/

Mange vil sikkert blive ret forvirrede over hele strukturen for Shambhala organisationerne. Men organisationens mange grene og strukturer skyldes jo, at de skulle tjene til opbygningen af et kongerige. Altså en stats dannelse med en diktator som leder. Temmelig fjoget og spild af tid. Og ressourcer.

Læs om den her:

<https://kalapacouncil.shambhalatimes.org/2012/01/07/13/>

Update 13. november 2018: Røg uden ild

Det kongelige 'ministerråd' Kalapa Council har nu endeligt nedlagt sig selv. Og en midlertidig bestyrelse har overtaget ansvaret. For at det kunne ske, må Sakyong Mipham have godkendt manøvre, selvom der ikke foreligger noget officielt om lige denne detalje. Men det må han have gjort, for at juraen er i orden. Da alle opfører sig som om juraen er bragt i orden, må derfor Sakyong Mipham være blevet hørt og have underskrevet et dokument, som legitimerer den nye midlertidige bestyrelse.

Lige nu er man i gang med at finde folk til et 'process team.' Dette team skal foreslå tiltag for at modernisere Shambhala International. Så man har flyttet rundt på stolene, lavet et nyt ministerråd, som ikke kaldes et ministerråd, og skrevet en masse om al denne proces udvikling. Men der er ikke sket nogle egentlige ændringer på noget. Enhver fornyelse eller reform stranded på, at Sakyong Mipham ikke går af som konge af Shambhala International. I mellemtiden er advokat Wickwire's undersøgelse om sex skandalen og erotisk

misbrug af elever til ende bragt, men uden et pip om konklusionen til offentligheden.

Den nye midlertidige bestyrelse kan kun sidde i et år og består af nogle andre mennesker end hidtil, men det er stadig kongen, som har magten, selvom han holder en pause. Der er ikke lagt op til, at han skal gå af. Ledelsen omtaler slet ikke muligheden. Det er faktisk også meget tænkeligt, at i hvert fald nogle medlemmer af Shambhala centrene ønsker, at han skal fortsætte. Nogle spekulerer på, at der er tale om et par hundrede sådanne mennesker. Det er derfor forventeligt, at et egentligt Shambhala i sin oprindelige meget diktatoriske og kongelige form vil fortsætte stort set uændret, men meget formindsket. Selve ideen med Shambhala træning forudsætter, at der er en arvefølge transmission, som i dag hænger på Sakyong Mipham. Skønt han er diskrediteret, er der ligesom ikke nogen, som kan løfte denne ret specielle arv, som på mange måder ikke er Buddhadharma, men en helt speciel sammensmeltning af Dharma, Bönpo og heltedyrkelse. Og drømmen eller fiktionen om et buddhistisk kongerige i Amerika (?).

Hvad udbryder grupperne vil gøre er uklart, fordi de har mange forskellige meninger. Det er forventeligt, at de fleste medlemmer af Shambhala centrene vil sive væk til andre Dharma organisationer.

I det næste års tid vil vi sandsynligvis kunne følge den gradvise nedbrydning af organisationen. Der kommer ikke nogen demokratisk fornyelse. Og vi vil bemærke kongens genkomst. Men det vil blive til en skygge af Trungpa Rinpotje's oprindelige ide, som ærlig talt heller ikke var særlig god eller vel gennemtænkt til at begynde med.

Læs mere her: <https://www.shambhala-transition.org>

Og her:

https://www.reddit.com/r/ShambhalaBuddhism/comments/9trgwb/update_from_transition_task_force_2_nov_2018/

Sidste nyt, februar 2019:

Tingene har udviklet sig som forventet i det store hele. Sakyong Mipham kan ikke finde ud af at gå af. Ingen fra det officielle Shambhala International kræver det direkte af ham. Nu har en gruppe tidligere frivillige og aflønnede i Sakyong Mipham's stab udsendt et 'åbent brev.' I brevet er der både bekræftelse på tidligere rapporterede overgreb, samt beretninger om nye og så videre. Shambhala's system er således, at enten går Sakyong af - eller også må medlemmerne forlade organisationerne i forbindelse med Shambhala International. Sakyong Mipham har uddelegeret noget af sin magt for tiden, men al magt i organisationen ligger formelt, reelt og juridisk i hans hænder og ingen andre steder. Sakyong Mipham har dog ikke tænkt sig at gå af, meddeler han i et brev til medlemmerne af Shambhala International. I stedet fortsætter han med at uddelegere sin magt, mens han selv holder sig væk. I februar 2019 opholdt han

sig i Indien hos noget familie. Det forekommer, at han stadig håber på, at stormen vil lægge sig med tiden. Og at han kan beholde alting inklusive kongekronen fra hans ikke-eksisterende kongerige.

Nu har Shambhala organisationerne flyttet rundt på stolene i over et år. Resultatet er meget støj, mange afsløringer, men ingen løsninger. Alt i alt må vi konkludere, at ingen endnu har formået at stoppe denne ulykke, fordi det ikke kan ske, før Sakyong Mipham forlader det hele - eller alle siver bort, og Shambhala bliver noget meget småt i USA. Magasinet Tricycle har skrevet om det (20. februar 2019). Læs om det her:

<https://tricycle.org/trikedaily/shambhala-kusung-letter/>

Om Sakyongs sidste brev og hans ferie fra ledelsen, læs om det hos magasinet 'Buddhist Door:'

<https://www.buddhistdoor.net/news/sakyong-mipham-rinpoche-steps-down-from-teaching-as-misconduct-and-abuse-allegations-continue-to-emerge>

Sidste nyt marts 2019

'An Olive Branch' organisationen, som åbnede en klage telefonlinje for folk, som måtte føle sig misbrugte indenfor Shambhala organisationerne sidste efterår, har nu fremsendt en rapport om sådanne henvendelser. Der var mange klager, mest over ledere af Shambhala centrene om erotisk misbrug og utilstedelige seksuelle tilnærmelser. Plus et par nye anklager mod Sakyong Mipham. Sakyong er jo på selvpåtaget ferie fra det hele, og rapporten er ret ny, så endnu er der ikke reaktioner fra ledelse eller andre.

Læs om det her: <https://www.lionsroar.com/shambhala-releases-olive-branch-report-detailing-allegations-of-abuse-in-community/>

Sidste nyt maj 2019

Den 17. maj 2019 meddelte 'Religion News,' at Shambhala International organisationen har tabt 60% af sine indtægter siden begyndelsen af 2018. Organisationens gæld er øget til \$1,3 millioner. Ud over et fald i indtægt fra arrangementer, er også det månedlige bidrag fra lokal centrene faldet fra \$44.000 til \$22.000. For at overleve den økonomiske nedsmeltning ønsker ledelsen nu at sælge 'Marpa House' i Boulder, Colorado USA for over \$5 millioner. Salget af det store hus skulle kunne holde organisationen oven vande i et par år, anslås det. Men tilsyneladende bløder organisationen hele tiden penge. Udgifterne overstiger indtægterne.

Læs om det her: <https://religionnews.com/2019/05/13/shambhala-international-fights-to-survive-in-face-of-sex-scandal/>

Sidste nyt maj 2020

En lang epiløg om både Trungpa Rinpotje, hans Shambhala trænings program og 'samfundskultur' samt om hans søn Mipham Rinpotje er nu blevet skrevet af deres kritiker Matthew Remski i magasinet Valrus den 28. september 2020. Artiklen er en opsummering af Trungpa Rinpotjes aktivitet i Nova Scotia, Canada, hvor han angiveligt søgte at skabe sit 'Shambhala' samfund, og videre frem til hans død kun 47 år gammel på grund af alkohol og kokain misbrug i stor stil. Herpå beskrives hans Regent Thomas Rich's udskejelser, som bragte alting i miskredit. Samt endelig Sakyong Miphams fortsættelse af Trungpas nedtur og frem til vore dage med de nye afsløringer, som er omtalt på denne internet sides artikler. Artiklen beskriver også omstændigheder omkring 'Project Sunshine,' som ikke tidligere var beskrevet – heller ikke i denne artikel serie på denne internet side. Herunder en ret syg fejlfortolkning af 'vild visdom' (crazy wisdom), som har gennemsyret Shambhala organisationen gennem alle årene og forrået mennesker, gjort dem følelseskolde, ikke-deltagende og ansvarsløse, så hele samfundskulturen i Shambhala var rådden, falsk og manipulerende til gavn for udvikling af dumhed, begær, vrede, stolthed og misundelse hos mennesker i kontrol positioner i organisationen.

I stedet for at udvikle indsigt, venskabet kærlighed, medfølelse og forståelse af tomhedsnaturen. Disse kvaliteter blev i stedet hyklet og påstået mestret af disse kontrollerende personer i organisationen. Så denne historie om Shambhala på Nova Scotia og i USA, beskrives endnu mere i dybden og sammenfattende.

Samtidigt angives den formodede udgang på udviklingen: Sakyong Mipham prøver at konsolidere en mindre kreds af trofaste støtter, for at fortsætte illusionen til personlig berigelse på medlemmernes bekostning. Han har ikke tænkt sig at opgive magten over Shambhala træning som et program eller magten over organisationen Shambhala International med organisationens mange ejendomme rundt omkring og formue. Artiklen hedder: 'An investigation into decades of abuse at Shambhala International.'

Du finder den på dette link: <https://thewalrus.ca/survivors-of-an-international-buddhist-cult-share-their-stories/>